

רמב"ם הלכות תלמוד תורה פרק ג'

הלכה יב

אין דברי תורה מתקיימין במי שמרפה עצמו עליהן, ולא באלו שלומדין מתוך עידון ומתוך אכילה ושתייה, אלא במי שממית עצמו עליהן ומצער גופו תמיד, ולא יתן שינה לעיניו ולעפעפיו תנומה. אמרו חכמים דרך רמז: "זאת התורה - אדם כי ימות באהל", אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו באהלי החכמים. וכן אמר שלמה בחכמתו: "התרפית ביום צרה, צר כחכה". ועוד אמר: "אף חכמתי עמדה לי" - חכמה שלמדתי באף, היא עמדה לי. אמרו חכמים: ברית כרותה - שכל היגע בתורתו בבית המדרש, לא במהרה הוא משכח. וכל היגע בתלמודו בצנעה - מחכים, שנאמר: "ואת צנועים חכמה". וכל המשמיע קולו בשעת תלמודו - תלמודו מתקיים בידו. אבל הקורא בלחש - במהרה הוא שוכח.

1. מה למדו חכמים מהפסוק "זאת התורה אדם כי ימות באהל"?
2. מה נאמר על מי שיגע בתלמודו בבית המדרש?
3. מה נאמר על כל היגע בתלמודו בצנעה? מאיזה פסוק לומדים זאת?
4. כיצד יש ללמוד - בדיבור בקול (רגיל) או בלחש? בקול / בלחש
5. במה זוכה מי שלומד בקול?
6. מה קורה למי שקורא בלחש?

פרשת ואתחנן

1. "לא תוסיפו עח הדבר אשר אנכי מצוה אצכם ולא תגרעו ממנו" (ד, ב) - מה כוונת הפסוק?

2. אם כולנו נלמד תורה ונקיים את כל המצוות - מה יגידו הגויים שיראו אותנו? (ד, ו)

3. מה מזהירה אותנו התורה? (ד, ט) _____
4. למי עלינו להודיע וללמד את התורה? (ד, ט) _____

בהצלחה!!!